

- ∅ Necessitat: Sensació de manca que ens provoca una insatisfacció

- ∅ Les necessitats poden ser:
  - a) No econòmiques (no es poden satisfer comprant coses: afecte, companyia)
  - b) Econòmiques (es poden satisfer amb coses comprades o fabricades per un mateix) Les necessitats econòmiques poden ser primàries (s'han de satisfer per sobreviure) o secundàries (satisfer-les no és vital, però augmenta el benestar)

- ∅ Els béns es poden classificar en
  - a) Lliures: Són il·limitats i molt abundants
  - b) Econòmics: Son escassos. Cal treballar per obtenir-los

- a) Béns de consum: satisfan directament una necessitat
- b) Béns de capital: Gràcies a ells podem produir altres béns.

[Recordeu que un mateix bé pot ser de consum o de capital segons sigui la seva funció]

- ∅ Factors productius:
  - a) Naturalesa: béns que no han passat per cap procés de producció
  - b) Treball: activitats fetes pels homes en el procés de producció
  - c) Capital: béns de producció

- ∅ Sectors econòmics: primari (activitats que extreuen directament els béns de la naturalesa), secundari (activitats de transformació), terciari (serveis)

- ∅ Problema econòmic:

ESCASSETAT:

- ∅ En economia és un concepte relatiu, en el sentit que els béns i els serveis són escassos en relació amb els desitjos dels individus. Hi ha escassetat als Estats Units i a Etiòpia
- ∅ Com no podem tenir tot el que es desitja, hem de fer una elecció. Naturalment, això implica renunciar

Ø El cost d'oportunitat

- L'escassetat, és a dir, el desequilibri entre els nostres desitjos i els recursos existents, ens obliga a prendre decisions econòmiques. La presa de decisions enfronta diversos objectius. Un estudiant pot dedicar les seves hores lliures a l'esport o bé a estudiar, també pot fer meitat i meitat. Faci el que faci haurà de renunciar a alguna cosa. El mateix problema es planteja a les empreses, a la societat, al govern (p.e. ha de decidir si destina els recursos a educació o a l'exercit).
- Cada vegada que decidim utilitzar els recursos escassos d'una manera renunciem a l'oportunitat d'utilitzar-los d'una altra. Els cost d'oportunitat és allò a què es renuncia per obtenir una cosa a canvi. És un dels conceptes més importants en economia (i dels més omnipresents en la vida).

Ø Preguntes bàsiques: Què produir? Com produir? Per a qui produir?

Ø Segons el que contesta la societat surten quatre tipus d'organització econòmica:

- a) Societat tradicional: produeix el mateix que les generacions anteriors, de la mateixa manera i per les mateixes persones.
- b) Societat de planificació central: una oficina -normalment l'Estat- decideix què produir, quines tecnologies fer servir i per a qui és la producció
- c) Societat de mercat: es decideix què produir segons el que demanen els consumidors, els empresaris busquen la millor tecnologia per tal d'oferir preus més econòmics i produeixen per els agents econòmics que demanen els seus productes.
- d) Societat d'economia mixta: inclou les dues organitzacions anterior. És el tipus més habitual

Ø Agents econòmics:

- a) Unitats de producció: Conjunt d'empreses que transformen els factors productius en béns
- b) Unitats domèstiques: unitats de consum
- c) Sector públic: Engloba totes les administracions. Mitjançant els impostos aconseguix renda per oferir serveis a la societat.
- d) Sector financer: Capta l'estalvi per posar-lo a disposició dels agents que necessiten recursos
- e) Sector exterior: estranger

FLUX CIRCULAR DE LA RENDA: La renda circula entre les empreses i les unitats domèstiques. El diner és l'instrument que permet aquest flux.

